

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemani ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Veturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravništvo «Gorice». Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Potovanje

Nj. ces. Vis. nadvoj. Fr. Ferdinanda v Petrograd.

Prve dni prihodnjega meseca febr. se poda avstrijski prestolonaslednik Nj. ces. Visokost nadvojvoda Franc Ferdinanda v stolno mesto Rusije, v Petrograd, kjer se bode mudil na dvoru carja Nikolaja II. štiri dni.

O namenu in pomenu tega potovanja izrekajo listi že danes različna mnenja. Glavni namen, v tem soglašajo vsa poročila, je ta, da se avstrijski prestolonaslednik gre zahvaliti ruskemu carju na imenovanju generalom ruske konjenice. Večina listov poudarja pa še posebno, da bode to potovanje velike politične važnosti in je je smatrati sploh kot visoko pomemben in vesel dogodek. Da bode temu najbrže res tako, o tem nas najboljše poučijo dogodki zadnjih časov na političnem obzorju evropskem. Dvoje takih dogodkov zlasti je, ki vsiljujejo človeku to mnenje, namreč pojavi glede obstanka trozveze in pa nastop Nemčije v zadevi carinskega tarifa.

Kar se tiče trozveze, so merodajni avstrijski krogi že davno spoznali, da bi bilo poleg tega, da se nahajamo v trozevi, vendar dobro, da stojimo v prijateljskih odnosih tudi do drugih držav. Odkar pa je izrekel nemški državni kancelar grof Bülow usodni stavek, da Nemčija trozveze sicer želi, ali da ni zanjo neobhodno potrebna, se je tudi pri nas čutilo potrebo dati politikom gori v Berlinu razumeti, da si tudi mi sicer „želimo trozveze“, ali da nam ni neobhodno potrebna, z drugimi besedami, da nismo prav nič proti temu, da se popolnoma otresemo odvisnosti od Nemčije.

V zadevi carinskega tarifa smo mi, kakor oni v Rusiji prepričani, da je tozadevni nemški načrt obrnjen naravnost v to, da zadá občuten udarec avstrijskemu in ruskemu izvozu v Nemčijo. Proti taki nakani od strani Nemčije treba, da se države zavarujejo in to hočeta storiti tudi Avstrija in Rusija. Do se bode torej tudi to vprašanje uvaževalo za dni bivanja avstrijskega prestolonaslednika v

Petrogradu, o tem smemo biti uverjeni.

V tem pogledu se vrše med Dunajem in Petrogradom itak že neka pogajanja, katerih uspeh bi utegnil biti ugoden za obe državi. — Poleg obeh teh dejstev pa se govori o potrebi sporazumljenja med Avstrijo in Rusijo glede razmer na Balkanu. Razmere na Balkanu, kjer ima razprostrte svoje politične mreže slovanstvu sovražni činitelj, so take, da je treba skrajne previdnosti in politične modrosti, da tamošnji zapletaji ne provzročé nevarnih konfliktov, segajočih s svojimi posledicami preko vse Evrope. Na Balkanu se srečavajo interesi prav vsih velevlasti evropskih: ondi snuje svojo pridobitno politiko Anglija in še v večjem obsegu Nemčija, Francija ne pusti od svojih idealnih in v poslednjem času celo materijelnih interesov, tudi Italije okó je stalno obrnjeno tija doli na Vzток, k mejam Albanije. Največ pa zanima položaj na Balkanu Avstrijo in Rusijo, ker sti obe direktno interesirani na tem položaju. Rusija je žrtvovala mnogo, da je otela balkanske narode vsaj deloma turške sužnosti in ne bi hotela zdaj, da bodo njene žrtve izgubljene; Avstrija pa mora jednako varovati svoje stališče v Bosni in Hercegovini. Ako bi se torej unel vsled raznih političnih zapletajev na Balkanu nevaren požar, bilo bi to usodnega pomena za obe državi. Kaj vsega ne storijo izvestni špekulantje, da bi zanesli nevaren razdor v te pokrajine in da bi potem takem zapletli baš Avstrijo in Rusijo v zanjke, v katerih bi jima bile popolnoma zvezane roke, a to iz namena, da se na drugem kraju ne bi mogli ganiti. Rusija ima velikanske naloge za izvršiti v daljnji Aziji in ne sme potratiti časa za nesmiselne homatije na Balkanu, Avstrija pa tudi ni tako na varnem, da bi jej ne bilo treba pozornosti na več nego na jedno stran.

V ruskih listih na splošno čitamo ponovno o nevarnosti velike evropske vojne, katere pošast že stoji na obzorju sicer še v malo različnih obrisih, ki pa postaja čedalje vidnejša — in to bi utegnili biti vojna med Nemci in Slovani za obstanek, — za nadvladje.

Da bi ne bilo od mojih težko okovanih podplatov preveč poznati na cesti ter da bi zaradi tega novi cestni odbor, za katerega volitve se že baje mnogo trudi napredni komenski pek, ne imel kakih neprijetnosti, rečem možu z Bogom, pa se vržem naprej pod Pliskovico. Ko stopam tako samecat za se in mislim in mislim na to in na ono, me h kratu zbudi iz zamišljenja neko vpitje. Ko se ozrem, vidim tam na polju nekaj ljudi, ki se prepirajo in kriče na ves glas. Med njimi sem opazil starčka kakih 75 let, ki se je zelo jezil. Potegnem parkrat na nšesa in slišim, kako starček ošteva te mlajše, češ, da niso za nobeno delo, da jim šumi po glavi sama naprednost, da Kras še pride na boben ako pojde tako dalje itd. „Še poslance ste nam zapravili, ko se prej še nikdar ni kaj takega zgodilo!“ zakriči in udari jezno s pikonom ob tla. „Eden je doli v Dalmaciji, družega pa ni; kdo bo skrbel zdaj za vas, napredne reve?“

„Soča“ in „Primorec“ — oča!“ zakličem jaz od ceste, a tako, da mož in okoli stoječi niso prav vedeli, od kod ta glas....

Z ozirom na vse to treba, da se baš Avstrija in Rusija pravočasno sporazumite in zavarujete proti vsem eventualnostim.

Obedve velevlasti sti že od l. 1897 obvezani, da čuvata mir na Balkanu in v okvirju tega sporazumljenja se ima izvršiti tudi marsikaj, kar zadeva sedanje odnose tam doli. V to spada vprašanje prestolonasledstva v Srbiji, s čemer v zvezi je najbrže istočasno odpotovanje srbskega pretendenta Peta Karagjorgjevića v Petrograd, dalje ureditev razmer v Macedoniji in pa aneksija Bosne in Hercegovine po Avstriji.

Ta in jednaka vprašanja bi utegnili biti na dnevnem redu potovanja avstrijskega prestolonaslednika v Petrograd in z ozirom na to smemo pač trditi, da bode to potovanje tudi velikanske politične važnosti za vso Evropo.

Dopisi.

Iz Cerkna. — V nedeljo dne 26. januarja t. l. priredila je bila tukajšnja „Narodna čitalnica“ koncert. Vspored je bil jako obširen in krasen, kakoršen bi ne bil v nečast celo kakemu društvu v mestu. Najprej je nastopil možki zbor z Fr. S. Vilharjevo pesmijo „Slavjanska“. Za tem je sledila deklamacija „O nevihti“, katero je deklamoval s priznano spretnostjo gosp. igrovodja „Goriške čitalnice“. Na to je nastopila pianistinja gospica Richter z Ant. Foersterjevo fantazijo „Zagorska“. Občudovali smo njeno temeljito zmožnost na glasovirju, posebno še, ko je za tem izvajala obširen Beethovenov „koncert“ op. 15., katerega je igrala v resnici umetniško dovršeno. — Izmed deklamacij, katere so se po vspredu izvajale, naj omenim le še Vesel-Koseskijev „Zgubljeni raj“, ki je vzbudil mnogo smeha med občinstvom. Pevski zbor je izvajal še Nedved-ovo „Avstrija moja“ in M. Hubad-ove narodne pesmi. Opazovali smo posebno pri nar. pesmih „Luna sije“ in „Je pa davi slanica pala“, — da je mešan zbor svojo nalogo docela izpolnil. Fino prednašanje posebno teh dveh pesmi nam je dalo misliti, koliko lepih pristnih narodnih pesmi imamo

Solnce se je že bližalo zatonu, ko zagledam od daleč Pliskovico — ali glej šmenta! Kakor bi vzrastel iz tal, že je korakal poleg mene oni starček s pikonom na rami. Koj začne razlagati z daleč donečim glasom, kako je vse narobe po Krasu odkar hodi po deželi hudobni duh naprednjaštva, koliko je zasejal sovraštva in nereda pri ljudeh. — Kdor ni volil tega in onega, ne dobi več ne dela ne zaslužka in tudi ne na posodo pri tem in onem, — še celo ženit se ne gre naprednjak v tako hišo, kjer molijo rožni venec po večerji. „Kako lepo je bilo vse poprej“ pravi mož, ko smo bili še vsi prijatelji. In lahko bi bilo še tudi za naprej tako in naš poslanec dr. Abram bi nas še tudi lahko naprej zastopal, on, ki je naše želje najboljše poznal in razumel. Pa prišla je napredna olika, ki kmetá „flika“.

Tako dospem v Pliskovico ob Ave-Mariji. Pri vaškem prvaku poiščem prenočišča, a tu najdem podžupana in še nekega gospoda, ki je bil podoben kakemu učitelju. Prvega vprašam, kako je kaj, a odgovori mi, da slabo, ker sta mu umrla dva sina; „kaj hočete, to je bila že tako Božja volja“ rečem. „Kaj, božja

Slovenci, s katerimi se lahko v taki obliki, kakor nam jih je harmoniziral mojster Hubad, ponašamo pred drugimi narodi. V veseloigri „Srce je odkrila“, so vsi igralci dobro izvedli svojo nalogo, posebno pa nam je ugajala Pavlinka s svojim pristrnim igranjem. — Tamburaški zbor pa nas je zabaval med posameznimi točkami z različnimi skladbami. — Dvorana, kakor tudi sosedne sobe, so bile do zadnjega kotička polne občinstva. Naj bi nam naši vrli čitalničarji podali v prihodnje še večkrat takega užitka, kakor o letošnjem predpustu.

Politični pregled.

Razprave v proračunskem odseku, ki so dozdej tekle tako mirno in gladko, postale so zadnje dni bolj počasne in burnejše. Prišel je namreč na vrsto proračun naučnega ministerstva. Nemci, ki bi hoteli za se vse, a ne privoščijo Slovanom ničesar, rogoviliti so začeli strastno proti nekaterim postavkam za slovanske srednje šole, katere hočejo po vsej sili onemogočiti. Ker pa vlada ve, da ne bodo držali tudi Slovani mirno rok ter da se hočejo z vso odločnostjo postaviti po robu proti nemškemu nasilstvu, skuša Nemce pregovoriti, da bi nekoliko popustili od svojih zahtev. Ti vladni poskusi pa do zdaj niso še imeli zaželjenega uspeha. Glavne točke, katerim se ustavljajo Nemci, so postavke za slovanske razrede nižje gimnazije v Celju, za gimnaziji v Opavi in Tešinu in pa za češko vseučilišče v Brnu. Posebno proti paralelnim slovenskim razredom nižje gimnazije v Celju napeli so Nemci vse svoje moči in so celo pripravljene glasovati za poljsko gimnazijo v Tešinu, ako bi hoteli Poljaki glasovati proti celjski slovenski gimnaziji. Zadnje dva dni se je bavil proračunski odsek z ljudskim šolstvom. Poslanec Po v še se je toplo zavzel za slovensko šolo v Trstu in za slovensko šolstvo na Koroškem. Poslanec Vukovič pa za hrvatsko ljudsko šolstvo v Istri. Poslanec Rizzzi je govoril proti hrvatski gimnaziji v Pazinu ter proti pripravnici, katero namerava vlada ustanoviti v Pazinu za Hrvate. Rekel je, da ni proti temu, ako ustanovi vlada Slovanom v Istri učne zavode, marveč je le proti temu, da se slov. učni zavodi ustanavljajo v italijanskih mestih, kakor je — Pazin. Mož trdi pač vedno, da je črno belo. Zahteval je tudi od naučnega ministra, da ustanovi posebno

volja — bolezen je bila in narava, ne pa božja volja!“ se odreže. To pa me je jako užalilo, ker mož je iz dobre hiše, ki je dala že dva odlična sinova.

Še huje pa zarentači „gospod“, ta pa pravi: „Ako bi bila božja in farška volja, bi vsi naprednjaki pomrli, ker pa vse na svetu „regira“ narava, zato še živimo“. Beseda je dala besedo in tako smo bili hitro notri v „domaćem razkolu“. — Ker sem videl, da ljudje nimajo preveč vere, sem se odrezal takole: „Tudi jaz je nimam, pustil sem jo namreč tam pri Petelinu, kjer sem pil kozarec vina, zato tudi ne verujem, kar Vi govorite. In tako smo „kvit“. Seveda med vami in nami je precejšen razloček. Na vaši strani je veliko takih bogatašev, katerim ni treba dosti delati in se truditi, zato tudi ne poznajo „ne Boga ne farja“, ker jim znosijo vse delavni ljudje kakor bučele na dom. Oni imajo vsaki mesec „belo žetev“, naj solnce peče ali dež kropi, — a kmetič mora delati zanje v potu svojega obraza. Ko pa jih nasiti, pa ga še ozmerjajo po vrhu. Ali je to tudi olikano?“ — Zdaj zaškriplje z zobmi oni v podobi učitelja, si zapne suknjo in jo pobriše, za njim tudi podžupan. Žu-

LISTEK.

Iz potne torbe.

(Konec.)

Skozi krasno polje krenem jo v Komen. Ker pa v Komnu ni nič sè „svilo“, namerim proti Pliskovici. Zunaj Komna zadenem na moža, ki je kopal na njivi, da razširi skladno cesto. Ta mož je bil tako prijazen, da mi je pokazal rojstni dom kraškega poslanca Štrekelja.

Do tu je vže vse prav, si mislim. A mož je začel pripovedovati, kako je slišal zadnjič poslanca glasno zdihovati, ko se je peljal iz Gorice, ko je zasedanje v deželnem zboru končalo. Zdihoval da je zaradi tega, ker se je notri v deželnem zboru podrla peč... ne, hočem reči: napredna trdnjava in da bo on zdaj iz daljne Dalmacije moral hoditi gledat te — razvaline, kar ne bo baš premalo stalo....

Tudi mi je pripovedoval mož še nadalje, da je pri g. poslancu služila neka dekla iz bližnje vasi, pa da je službo popustila, ker da je bila — namslužbo popustila, ker da je bila — namslužba — preveč daleč od cerkve....

italijansko možko učiteljske ter da odkaže v prilog normalnega šolskega zavoda isterskega večje denarne podpore. V tem smislu namreč, da dovoli država večjih podpor za vzdrževanje ljudskega šolstva v raznih pokrajinah, govorili so tudi drugi poslanci in je poslanec Fuchs stavil celo tozadavno resolucijo. Naučni minister Hartel je pa odgovoril, da bi bilo treba državni šolski zakon premeniti, ako bi imela država za ljudsko šolstvo več prispevati nego prispeva do sedaj. Glede slovenske ljudske šole v Trstu je rekel naučni minister, da se nahaja to vprašanje še le v prvotnem pretresovanju ter da je njega rešitev jako težavna, posebno z ozirom na to, ker ni šolska postavodaja za Trst in okolico definitivno urejena, in ker se tržaška mestna občina izgovarja, da je itak v tržaški okolici že dovolj preskrbljeno za slovenske ljudske šole. Vedno stara lajna. Ako ni tržaška šolska postavodaja še urejena, ne more nam nikdo oporekati, da nosi na tem nekaj krivde tudi državna uprava. Znani so nam slučajji iz drugih dežel, ko so ministri ali Stremayer kar z ministerskimi naredbami urejali to, česar niso hoteli dotični deželni zastopi postaviti potom urediti. Po najnovejših poročilih pride naslov „srednje šole“ še le drugi teden v proračunskem odseku na obravnavo, to pa zaradi tega, ker se niso mogle stranke in vlada do zdaj še zjediniti glede zgoraj imenovanih spornih točk.

Sploh se govori, da je postal zaradi tega parlamentarni položaj zopet jako kritičen.

Bolgarsko.

V Bolgariji so, kakor poročajo listi, prišli na sled velikim tatvinam na državnem imetju. V državni tiskarni je bilo namreč ukradenih tekem časa za deset milijonov frankov kolekov. Tatvini so prišli na sled na ta način, da je ruski finančni svetnik Kobeko opozoril vlado na od leta do leta pojemajoči dohodek od kolekov, dočim bi moral dohodek še rasti za 20 odstotkov. V to tatvino je zapletenih mnogo ljudi po vsej Bolgarski, a pravim začetnikom defraudacije še niso prišli na sled. Nek advokat ki je bil na sumu, se je baje že zastrupil. — Preiskave se vršé.

Vojna v južni Afriki.

Angleški listi hočejo uveriti svet, da so se Buri naveličali vojne. Temu pa je baš nasprotno. Buri odklanjajo vsako pogajanje za mir. Kitchener je pač povabil k sebi generala Botho in ga nagovarjal, da sklene premirje, a ker Kitchener ni hotel vedeti ničesar o popolni neodvisnosti Burov, se je vsako pogajanje definitivno odložilo. Buri imajo upanje, da če ne drugače, rešijo se te vojne vsled homatij, ki utegnejo v kratkem nastati med Anglijo in Rusijo v Afganistanu. V novem času so tudi v Ameriki zelo navdušeni za Bure. Predsednik Roosevelt je povabil predsednika Krügerja v Čikago v dan kronanja angleškega kralja.

Domače in razne novice.

Poziv dr. Tumi! — Slovesno in odločno pozivljemo deželnega poslanca dr. Tumo, naj trditev, da

panu pa je žena v veži po tihem rekla: „Prav je imel ta mož, ko jima je take povedal! Še več bi naj jih jima bil!“

Meni pa je precej odleglo po vsem tem in ko me je hlapec popeljal na senik, sem se kmalu zazibal v sladko spanje pravičnega.

V jutro zarana se odpravim dalje in pridem v Krajno vas. Ker sem posebno naklonjen starim ljudem, vprašam tudi tukaj nekega starega, a krepkega moža, ki je stopical proti polju, kako je kaj ondi. „Ej, slabo, reva in beda! Pred leti nam je spraznila kleti toča, zdaj pa jih prazni trtna us.“

Ali za grehe je treba delati pokoro, zato moramo trpeti — v Božjem imenu!“

„Tako je, g. Zlohec!“ rečem in jo mahnem skozi napredno vas Duto v lje. Moža, ki sta tu orala na polju, mi povesta, da so ondi začeli orati in sejati tudi na polju „Sloge“. „Vendar enkrat!“ rečem „ljudje spoznavajo, da treba skrbeti tudi za bodočnost!“

Zdajci pa že stojim pred slovečo vasjo Tomaj. Veselje me je obšlo, ko vidim vse na polju pri oranju in kopanju. Korak obrnem naravnost proti županu in ga vprašam, če bo kaj kupčije.

„No, no, pri nas bo že še kaj“, mi reče „od tu naprej pa se začena mraz

je „duhovščina Tolminskega okraja ljudem grozila z večnim pogubljenjem, — ako ne volijo g. Klavžarja“, ali dokaže ali pa javno prekličé. V slučaju, da tega ne stori, imeli ga bomo za nesramnega lažnika in podlega obrekovalca, ki ni vreden naslova: „deželni poslanec“.

Več duhovnikov Tolminskega okraja.

Vabilo. — Podružnica „Slovenske zveze“ priredi dne 6. febr. t. l. ob 11. uri v „Šolskem Domu“ shod s primernim predavanjem, h kateremu se uljudno vabijo gg. društveniki, pa tudi drugi prijatelji šole in učiteljstva.

O d b o r.

Premeščenja. — Kanceljski oficijal pri tržaškem prizivnem sodišču Jeronim Lazarič, je premeščen k c. kr. okr. sodišču v Pazinu in kancelist Ivan Marija Gombáč pri okrajnem sodišču v Pazinu je premeščen k deželnemu sodišču v Trst.

„Soča“ in naši napredni učitelji. — V jedni zadnjih svojih številkih nam je „Soča“ povedala, da je več učiteljev v disciplinarni preiskavi. Povod tej disciplinarni preiskavi da je agitacija, katero so si dovolili učitelji pri zadnjih deželnozborskih volitvah. Disciplinarna preiskava pa je sitna stvar za vsakovrstne uslužbence, naj izpade ista tako ali tako. Zato je tudi prizadetim učiteljem najbrže neljubo, da morajo na poziv dotičnih disciplinarnih oblasti prihajati na lastne stroške, bodisi v Tolmin, v Gorico ali pa v Sežano. Učitelji skoraj gotovo to svojo nevoljo pojavljajo na jeden ali drugi način. „Soča“ bi hotela seveda biti pri celi stvari nedolžna, zato pa vrača vso krivdo na „črne klerikalce“.

Mi v resnici ne vemo, kaj da so „klerikalci“ tu zakrivil. Ali so mar ti šmentani „klerikalci“ učitelje hujskali ter jih gonili v nedostojno agitacijo? Ali so mar te „črne podle „klerikalne“ duše“ — da se poslužimo finih „Sočin“ izrazov — učiteljem veljevali naj se ne brigajo za ukaze deželne šolske oblasti ter naj iste, kakor jim je „Soča“ svetovala — ako jih vdobe — vržejo v koš? Ne! Tega niso „klerikalci“ nikdar storili, marveč svetovali so vedno učiteljem ter jih svarili, da naj bodo pametni, da naj se dostojno vedejo, da naj zato skrbé, da ne pohujšajo s svojim vedenjem naše mladine ter da ne izgube pri našem ljudstvu vsakega ugleda. Ako so pa učitelji raje poslušali hujskajočo „Sočo“ in njene nauke nego svarilen in dobro jim hoté glas teh „črnih klerikalcev“, — kdo je potem poleg njih samih kriv, ako se kakemu zgodi kaj neprijetnega četudi popolnoma zasluženega?

Pasji dnevi po zimi ka - li? — Zadnja številka „Sočina“ napolnjena je s takim gradivom, da smo se, prečitavši jo, nehote vprašali, je-li mogoče da nastopajo tudi sred zime pasji dnevi? K vsemu naj opomnimo samo to: Žuganja v „Soči“ vzbujala so iz začetka pri nas mnogo smeha, zdaj pa so vsi tisti „terrem-te-te-te, bomo že“ in tako dalje po-

in ni kraja za življenje sviloprejk. Tudi hodijo ljudje tu dalje v naprednih hlačah, kot taki pa ne marajo za sviloprejke“.

Prosim ga, da naj mi to pojasni.

„To je lahko razumeti, naprednjaki vedo, da so iz svile mašni plašči, zaradi tega mrzijo še sviloprejke. Zato bi se vam tu s semenom slabo godilo — še bi vam ga v tla poteptali!“

„Tako, tako, zdaj razumem!“

Ker je bila prilika primerna, sedeva malce k peči in župan kmalu prinese liter terana. Za razvozljati jezik pa ni boljšega sredstva nego je Tomajski teran in tako sva bila tudi z županom polagoma notri v „politiki“. Vprašam: kako bo kaj s poslancem?

„Naprednjaki“ bodo volili muho, — to je pribito“ reče župan.

Jaz pa: „Hm, muho, ta je za poleti, — zato naj jo imajo Brkini, mi Kraševci bi pa že rajši tacega moža, ki ga poznamo, ki je že mnogo za nas storil in ki je znan med nami kot kremenpoštenjak.“

Hitro nama je potekel čas do večera in tudi hitro meni po noči v sladkih sanjah, katere uči je načaral tomajski teran. Drugo jutro se poslovim od blagega moža in jo krenem kamor mi je svetoval oča Črne.

stali tako vsakdanji in stereotipni, da se jim človek niti smeja več ne more.

„En milijon punc“ je bilo baje na „Velikem plesu“, katerega je priredil dne 15. jan. t. l. „ženski in možki zbor pevskega in glasbenega društva“ v Gorici v hotelu Central. To nam je namreč izdala zadnja stran jednega vabila na ta ples, kjer stoji to-le zapisano: „S tem pristavkom se pošlje vabilo, da fantje naj kar pridejo, punc bo en milijon, fest plesalci so vedno dobro došli. — Mici Treo l. r.“ — Dozdaj ne bi mogli verjeti, da je kaj takega mogoče na tem svetu, zlasti pa ne na Slovenskem. Kjer je, kakor znano, vsega prebivalstva 1.567.000 oseb. Po kakem čudežu smo prišli Slovenci do enega milijona samih punc in to še celo takih, ki so godne za kak veliki ples, to bi nam morda vedela pojasniti gospa Mici Treo. — Ali pa živimo — „naprednjaki“ to sicer v jednomer trdijo in vedeli bodo zakaj — zares v deželi neverjetnosti, za katerih jeden del je, kakor kaže že gorenji „pristavek“, prevzela gospa soproga edeželne poslanca dr. Treota?

C. kr. kmetijska družba v Gorici vabi na naročbo sledečih mineralskih snovij:

Modra galica, iz 98—99 odstotkov. — Kvintal po 49 K, v društvenem skladišču. Ara 10 K za kvintal. — Za sedaj pride modre galice 4 vagone, v slučaju, ako se oglasi več naročnikov, naroči se je več.

Dvakrat rafinirano žveplo, obstoječe iz 68-72 odstotkov. — Cena 14 K za kvintal v vrečah po 50 kg. v društvenem skladišču. Ara 4 K za kvintal.

Tomazeva žlindra obstoječa iz 22 odstotkov. Cena za kvintal 9 K, ara 2 K za kvintal.

Pepelikov sulfat (potaša) obstoječ iz 92—98 odstotkov. Cena 26 K za kvintal v druženem skladišču. Ara 10 K.

Amonium sulfat obstoječ iz 10—20 odstotkov. Cena 28 K za kvintal v skladišču. Ara 10 K za kvintal.

Formalin, steklenica držeča 1 liter, K 250. To velja samo za društvenike.

Stavka v Stračicah — končana.

— V pondeljek so prišli vsi delavci na delo. Vodstvo je dovolilo delavcem za zajutrek 20 minut časa mesto 10. — V ostalem niso delavci dosegli nobene plemenbe. Obrtni nadzornik Coglijevina je bil mnenja, da so stavkujoči delavci na krivi poti in jim je dal svet, naj se podajo na delo. Vodstvo je hotelo v 14 dneh odsloviti vse delavce. Spremenilo je ta načrt še-le v pondeljek, ko so vsi delavci prišli na delo.

Pri nedeljskem shodu v Dreherjevi dvorani smo slišali, da je nevolja med delavci nastala v prvi vrsti radi tega, ker so stroji v tvornici slabi in si delavci z njimi ne morejo ničesar prisluziti. V tem oziru imajo delavci prav. Ako je delo na pogodbo, morajo stroji biti dobri!

Tatvina. — Gospodu Herschlu, gozdarskemu uradniku v Gorici na Corsu št. 28 je zmanjkalo več obleke in drugih rečij v vrednosti kakih 300 K. Okradeni je naznanil vse to policiji in res prišla je policija kmalu na sled tatu v osebi krojača Franca Lipicerja iz Kojškega, katerega so tudi zaprli. Nekaj ukradenih reči so našli pri njem na stanovanju, druge reči je pa že poprodal. Dotične osebe, ki so te reči kupile, so se tudi javile.

Aretirali so v četrtek po noči nekega človeka, ko si je ravno ogledoval vrata in okna pri urarju Braunitzerju na Travniku. Ko so ga pripeljali na policijo, je rekel, da je 19-letni kovač Anton Pollak iz Pulja. Drugi dan so se pa prepričali, da je aretiranec neki Evgen Sauli iz Tolmina, sodišču že znani človek. Tega moža so pred nekim časom pognali iz Trsta, a je po poti ušel in se ustavil v Gorici.

Koliko mesa se je pojedlo v Gorici v letu 1901. — L. 1901 je bilo ubitih 1457 volov, 18 bikov, 75 junie, 3314 telet, 647 juničkov, 962 prašičev, 582 koštrunov, 890 jagajet. Vpeljalo se je od zunaj v mesto 1593 svežega in 95 kvintalov suhega mesa.

Ponesrečil na saneh. — Mizar Janez Rutar iz Volč, star 58 let, je šel na bližnji visoki hrib po drva. Ker je zapadel sneg, vzel je mož seboj saní. Ko je naložil drva, se odpravi po hribu na sanéh proti domu. Naenkrat pa se Rutar zvrne raz saní in se jame valiti po hribu proti nekemu propadu. Da bi se rešil, zgrabi za eno drevesce, ker pa je bilo to prešibko, se mu izruje in nesrečni Rutar pade v propad, globok kakih 50 metrov. Pobil se je zelo nevarno po hrbtu in glavi. Prepeljali so ga v tuk. bolnišnico.

Kaj je resnica? — Pred nekaj časom so pripeljali v tuk. bolnišnico nekega 67 let starega Štefana Pičulina iz Golobrdra. Imel je na glavi veliko in nevarno rano. Takrat je trdil, da se je ranil pri padcu in zdaj, ko je nekoliko okreval, pa trdi, da ga je ranila neka sovražna roka. Sodnija je začela stvar preiskovati.

Nesreča pri oranju. — Alojzij Podgornik iz Vrtočina je te dni oral z volji na njivi. Jeden volov se mu je h kratu uprl in ni hotel več pluga vleči. Podgornik je vola priganjal, ali zaman, konečno pa se vol tako raztogoti, da je brcnil Podgornika tako nesrečno, da mu je zlomil kost v levi nogi. Prepeljali so ga v tuk. bolnišnico.

Pozabljen zavoj. — Pred kakimi 6 meseci je nekdo v Michelstätterjevi prodajalnici v Gorici pozabil zavoj, v katerem je bilo zavitih 6 kozarcev. Ker se ni dosedaj nikdo oglašil, izročili so to najdeno blago policiji.

Pazite na dinamit. — 8-letni L. Lozar je našel jedno dinamitno patrono. Fant je patrono užgal, patrona se sproži in mu odrga štiri prste.

V Kamujah bode imelo „Vinarsko in sadjarsko društvo“ svoj letni občni zbor dne 2. februarja t. l. ob 3. uri popoldne v šolske sobi.

Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Sežani vabi najuljudneje k veselici, katero priredi v nedeljo dne 2. februarja t. l. ob 7. uri in pol zvečer v dvorani hotela pri „Treh kronah“. Vs p o r e d : 1. Hug. Sattner: „Po zimi iz šole“, poje mešan zbor; 2. Ant. Hajdrieh: „V sladkih sanjah“, poje moški kvartet; 3. Ant. Foerster: „Ljubezen do domovine“, poje mešan zbor; 4. Davorin Bolé: „Uskok“ šaloigra, enodejanka; 5. Avg. Leban: „Rojaki“, poje moški zbor; 6. S. Gregorčič: „Jeftejeva prisega“, živa slika v dveh prizorih. Po veselici prosta zabava in ples. Med točkami programa in pri plesu svira tamburaški zbor iz Divače. — Vstopnina za osebo 1 krono. — Preplačila se hvaležno sprejmó.

Hranilnica in posojilnica v Renčah priredi svoj redni občni zbor v nedeljo dne 16. februarja 1902. ob 3. uri popoldne v prostorih g. predsednika.

Dnevni red: 1. Nagovor predsednikov; 2. Poročilo blagajnika in poslovdovje; 3. Odobritev računa za l. 1901; 4. Volitev načelstva; 5. Volitev preglednikov računa; 6. Slučajnosti.

Razpisano mesto. — V koperski kaznilnici je razpisano mesto čuvaja z letno plačo 800 kron.

O slavnostih na Bledu povodom poroke nadvojvodinje Elizabete s knezom Otonom Windischgraetzom poročajo listi sledeče: Minno soboto sta sprejela novoporočenca tamošnje odličnjake okr. glavarja radovljiškega pl. Rubelli-ja radovljiškega dekana Novaka, občinsko zastopstvo v narodnih nošah itd. Zvečer je bila razsvetljava in serenada pevskih društev. Obrežje jezera je bilo bengalično razsvetljeno. — V nedeljo dopoldne je bila sv. maša v grajski kapeli, katere sta se udeležila Visoka novoporočenca. Maševal je ljubljanski knezoškof dr. Jeglič ob asistenci gg. dekana Novaka in župnikov Oblaka in Mraka. Pri sv. opraviilu sta visoka poročenca zelo pobožno molila. Po maši sta povabila nadškofa z asistenco k malemu zajutruku. Njena Visokost se je pohvalno izrazila o sprejemu in je hvalila krasoto Gorenjske.

Nj. Visokost nadvojvodinja Elizabeta in njen soprog knez Windischgratetz ostaneta po najnovejših poročilih še do 5. t. m. na Bledu. To pa baje vsled lažnjivega pisanja nekega dunajskega lista, da visokima poročencema prav nič ne ugaja na Gorenjskem. Visoka gospa se je neki izrazila, da jej prav izredno dopade na Bledu. Prav dobro se počuti na bregovih romantičnega blejskega jezera, ob katerem se vsaki dan sprehaja s svojim soprogom. — Še le 5. t. m. odideta novoporočenca v Italijo, kjer ostaneta do aprila meseca.

Dota nadvojvodinje Elizabete Marije. — Francoski list „Figaro“ priobčuje vest z Dunaja, po kateri je naš cesar svoji vnukinji nadvojvodinji Elizabeti Mariji nakazal sledečo doto. 8 milijonov frankov v vrednostnih papirjih, letno apanažo v znesku 1.250.000 frankov, en grad in eno palačo na Dunaju in potem dragocenosti v vrednosti pet milijonov frankov.

Obletnica smrti nadvojvode cesarjeviča Rudolfa. — V četrtek 30. t. m. ob obletnici smrti cesarjeviča Rudolfa, je Nj. Velič. cesar obiskal žrd pod cervkviyo oo. kapucinov na Dunaju, v kateri se nahajajo umrli člani avstrijske cesarske rodbine. Ondi je molil pred krsto cesarjeviča Rudolfa in se povrnil potem

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „šolskega doma“.

Izjava.

Ker sem podpisani na dan sv. Štefana t. j. 26. decembra preteklega leta čez našega prečastitega gosp. župnika v pivnici g. Antona Saksida v Dornbergu v pričo pivcev surove in lažnjive besede govoril, preklicujem s tem javno vse one besede in zelo obžalujem, da sem se tako daleč spozabil žaliti svojega dušnega pastirja.

Dornberg, 29. januarja 1902.
Andrej Saksida.

Št. 170. O. š. sv.

Dražbeni razglas

za dozidanje šolskega postopja na Repentabru.

Na Repentabru je dozidati šolsko poslopje s prevdarjenimi stroški v znesku od 8739 K 13 h. Vožnje preskrbi občina Velikirepen.

Stavbeni načrti, proračun stroškov in dražbeni pogoji so v pregled v tukajšnjem uradu za časa uradnih ur.

Ustmena dražba vršila se bode dne 13. februvarja 1902. l. od 11. do 12. ure predpoludne.

Kdor se hoče vdeležiti dražbe, mora pred dražbo položiti 5 odstotno varščino v iznosu 437 od kron.

C. kr. okrajni šolski svet

Sežana, 24. jan. 1902.

Predsednik:
Rebek.

„Janus“

vzajemna zavarovalnica za življenje na Dunaju,

naznanja slavnemu občinstvu, da ona ni imela nikdar kaj skupnega glede zavarovalnih pogojev s sedaj razpuščeno „**Unio catholica**“.

Šimenc Fric

krčmar

v Gosposki ulici hiš. št. 19,
„Alla città di Gorizia“

toči raznovrstna bela in črna vina ter postreže z vsakovrstnimi okusnimi jedili.

Priporoča se topla svojim rojakom v mestu in na deželi.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva, rakev (trug), vinskih posod, stiskalnice za vino in sadje vsake velikosti, kakor tudi kratkočasnih iger slovenskih „**Marijanic**“ t. j. ličnih in trpežnih miz iz trdega lesu, ki imajo znotraj tro- ali štiridelno kegljišče z vrtenji in kegljavnično blagajno po najnovejši sestavi, za krčmarje, zasebnike itd.

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica, priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, zagotavlja najhitrejšo postrežbo in jako nizke cene.

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. J. Kopača pri okr. sodniji,
izdelujeta
vsakovrstne obleke za moške
po meri, bodisi fine ali pa
priproste.

Priporočata se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa č. duhovščini in učencem srednjih in ljudskih šol za obilna naročila.

Gostilna

„Vinarskega in sadjarskega društva za Brda“
v Gorici, ulica sv. Klare št. 15

toči pristna bela in črna vina iz družvene kleti, in puntigamsko pivo. Postreže z okusnimi jedili. — Na razpolago so hlevi za živino in dvorišče za krogljanje.

Za obilen obisk se topla priporoča svojim rojakom

Anton Gerbec,
gostilničar.

„Narodna Tiskarna“ v Gorici
ulica Vetturini 9.

Ilijada.

Povest slov. mladini.

Prosto po Homerju
pripoveduje
ANDREJ KRAGELJ.

S tolmačem važnejših osebnih imen ter obsega 273 strani.

CENA:

1 K 40 vin., po pošti 20 vin. več.
Vezana v platno 2 kroni, oziroma 2 kroni 20 vin.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ v Gorici, pri knjigotržcih Pallichu v Gorici na Travniku, pri Schwentnerju v Ljubljani in Florijanu v Kranju.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

Priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, brislih, dalmatinskih in isterskih v nogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorec.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

„Centralna posojilnica“
v Gorici,

registrovana zadruga z omejeno zavezo, sprejema hranilne vloge, katere obrestuje po 4½ polumesečno; nevzdržene obresti pripisuje konec leta h glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Daje posojila udom na osebni kredit po 6% in na vknjižbo po 5½. Sprejema člane z glavnimi deleži po 200 K in z opravnimi deleži po 2 K.

Otvorja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru. Za naganje in vračanje so na razpolago položnice c. kr. pošne hranilnice, tako da je mogoče poslati denar brez poštnih stroškov.

Uradne ure so vsak delavnik od 8—12. ure zjutraj v ulici Vetturini št. 9.

Čebelno-voščene sveče

kilg. po 4-90 K
Za pristnost jamčim z 2000 K

Priporočam se prečastiti duhovščini, slavnemu p. n. občinstvu. Sveče za pogrebe po zelo nizki ceni. Méd pitanec in navadni po zelo nizki ceni. Z odličnim spoštovanjem

J. Kopač,
svečar v Gorici, ulica sv. Antona

„Krojaška zadruga“,
vpisana zadruga z omejeno zavezo v Gorici,

Gosposka ulica hiš. št. 7.

VELIKA ZALOGA

vsakovrstnega manufakturnega blaga za ženske in moške obleke, za vsak stan in vsak letni čas v največji izberi, kakor: sukno, platno, prtenino, Chiffon, oksfort, srovice, vsakovrstne preproge, zavese, namizne prte; nadalje vsakovrstno perilo, srajce. Jäger itd. itd.

Vse po najnižjih cenah.
Cene so stalne brez pogajanja.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici h. št. 25,
(v lastni hiši)

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svoj trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po ½ kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnideršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih najmanje po 5 Kg. na vse kraje.

Za jesensko in zimsko sezono

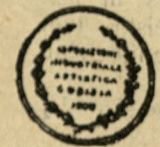
Razno modno in drugo jesensko kakor tudi zimsko blago, za dame in gospode, topla priporoča svojim rojakomv mestu in na deželi, nova tvrdka:

J. Zornik prva in jedina slovenska trgovina te stroke v Gorici, Gosposka ulica št. 7, tik „Krojaške zadruge“, v hiši „Goriške ljudske posojilnice“.

Najceneja, najbolja in najlepša izber vsakovrstnih okraskov za obleke, zimskih svilenih in volnenih rut, šerp, predpasnikov, nogavic, rokavic, otroških oblek, dežnikov, blusen, perila za gospode, krasnih kravat, Jaeger podobek, svile za lišp in bluse, žameta, pliš, čepic za otroke, domačih čevljev za dame, gospode in otroke, cerkvenih čipk, moderev i. t. d. — Najceneje skladišče vsih potrebščin za gosp. šivilje in gospode krojače. Naročila iz dežele izvršujejo se točno proti poštnemu povzetju.

Brez vsake konkurence!

Kot dobrota za vsako družino se izkazuje uporaba =
Kathreiner-Kneippove sladne kave.
Nobena skrbna gospodinja naj se ne pomišlja dalje uvesti to zdravo pijačo.
Najbolj priporočna primes in najboljše nadomestilo za zrnatu kavo.
Kathreiner-Kneippova sladna kava se dobiva pristna samo v izvornih zavojčkih z varstveno znamko župnik Kneipp in imenom =
Kathreiner.

Odlikovana kleparska delavnica
Artur Makutz

Ozka ulica št. 1. — Gorica — Via Stretta št. 1.

Priporoča svojo zalogo kleparskih izdelkov vseh vrst, ter izvršuje v najkrajšem času vsakovrstna kleparska dela po najnovejšem sistemu natanko po naročilu.

Postavlja strelovode po zvonikih, šol. poslopih itd.

